

בְּהַעֲרָכָת

אתם לא לבד! אני אתכם. אמן הנני "מפליג בספינה" אך כולכם באומה ספרינה איתי צערכם צערי כאבכם כאבי ואיתכם עמכם אני להצליכם ולעורר עליכם רחמים רבים מנפש ועד בשר בגשם וברוח.

אמר רב החובל

בגשם וברוח.

• • •

בהזדמנות אחרת הביא הרביה מלך המשיח דוגמה מהנagnet הספרינה אשר התקדמות האניה תלואה באלה הנמצאים למטה בחדר המכוון אשר הם הם הגורמים לאניה לוזו מוקומה. אולם הם אינם רואים لأن הספרינה מתקדמת ולאין ביכלתם להשיע על כיוון מולכה. את זה עושים אלה הנמצאים בסיפון העליון האווזים בהגה. הם אמנים לא גורמים לכך שהאניה תזווע אבל בידם לקבוע את הכוון ולראות את התקדמות למטרה.

כך גם בני ישראל הנמצאים בעולם הזה הגשמי הם "המיוציאים" את האניה ופועלים את המשכת החיות לעולמות ואת התקדמות לגאולה. אולם אין הם רואים במעו-עיניהם את התקדמותם וגם אינם קובעים באיזו צורה תבצעו. זאת קובעים העומדים בסיפון העליון. גם כאשר נמצאים "בחדר המכוונות" והרעש מחריש אזניים והלבול חוגג והחומר בלתי נסבל ומרגשים רק את טלטולי האניה מצד לצד ולא רואים שום דבר מלבד הקירות המוזהמים — צריך לדעת שהאניה אכן נסעת ומתקדמת בזוכתנו. ולזכור כי יש מישחו העומד בסיפון העליון ומכוון את הספרינה לחוף מטבחים.

וההפלגה זו החלה כבר בי"ט כסלו לפני מאתיים שנים. מאז עמדו ליד הימה כמה רב-חובלים שהצעידו את הספרינה והתגברו על כל הסערות ומשברי הים. ובסוף של דבר נשמע הצפירה שתודיע כי האניה הטילה עון וכל הנמצאים יכולים לעלות לסיפון ולרדת לארכות החיים.

עוד אז נעלה על הספרינה כמו שייתור אנשים "מיורדי הים" אלה אשר כמעט נסחפו עם הגלים הגדולים והרווח החזקה. נשלוף מהם את המים המלחולים ונשיב את נפשם בידי הדעת הטהור של תורת החסידות החוגגת את גאותה ושחרורה בימי אלה והפצתה היא המקربת את ביתא מ"ר ד"א מלכא משיחא. ולא לא נתבייש לספר להם על "רב-החולב" של האניה.

גות יום טוב! לשנה טובה בלימוד החסידות ודרבי החסידות תכתבו ותחתמו!

יחי אדוננו מוריינו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ב איגרת כ"ק אדמור' מהורי"ץ המתפרסמת לראשונה בಗליון זה מתאר את המחללה שתתקפה אותו בעקבות שמיית הידיעה על הטבח בחברון (לא תקים פעמיים צרה). הידיעה הגיע אליו בעת נסעו בספרינה מאה"ק ונומה לו לצער גדול עד ליטורי הג� פשוטים כמתואר במכtab.

כמובן איגרת זו לא NUADA להשביע סקרנות וחטנות ב"מצב הבריאות" של הרבי. מה גם שישיפור זה מופיע עוד כמה מכתבים ורישומות של הרבי הרי"ץ וככל העניינים המובאים בדברי רבותינו נשיאנו שהגיעו אלינו מדבר בדבר שצורך לחתת ממוני הוראה ומוסר השכל כפי שচונכו ע"י הרבי מלך המשיח.

ואכן ניתן למצוא בדברים אלה מסר אקטואלי ביותר. המצב כיוון בארץ ישראל מבולבל ואוים. הסיפורים על "טבח בחברון" לא נשמעים כהיסטוריה ורourke שהרי ששבועות האחרונות נהרגו על קידוש ה' שעשות יהודים באה"ק בידי מחללים ארוורים. וכך שזו העלימה ההנהגה בארץ את המצב שהקשר לטבח — כמו שמתואר במכtab הרבי הרי"ץ משום שהדבר לא התאים לתוכניותיהם הפוליטיות — כך גם מצב השלטון בארץ רועע מתווך לא יציב. עשו רוחם שאין מישחו היודע באמות את אשר לפניו שלא אפשר לאחד וורוע מכך — משתמשים להסתיר עד כמה המצב באמת גורע. וכל זאת מטעמים פוליטיים זולים ונחותים שמירת הכסה הוא ה"יעלה" שבמה.

ולנו נראה כאילו הרבי "הפליג בספרינה". הרבי נמצא הרחק מעיניינו הבשריות ונדמה כי כאן רועמים התותחים ואין על מי לסתוק ועל מה להשען. ואז מגע מכתבו של הרבי הרי"ץ ומתאר עד כמה הוא נמצא כאן בכל רמ"ח אייבוריו וSSH"ה גידי. עד כמה "תמיד עני גוי בה מראשת השנה ועוד אחרית שנה". עד כמה כל דבר שקרה כאן משפיע עליו בנסיבות כואב לו מכויד את מנוחתו ונגע לו עד מיצוי הנפש.

במילים אחרות אומר לנו הרבי: אתם לא לבד! אני אתכם. אמן הנני "מפליג בספרינה" אך כולכם באומה ספרינה איתי. צערכם צערי כאבכם כאבי ואיתכם עמכם אני להצליכם ולעורר עליכם רחמים רבים מנפש ועד בשר